

ויבואו קסם יוזאשניין

לפניכם הגדרות
למוצגים ירושלמיים
במיוחד.
את הפיתרון יש לשבץ
בתוך ריבועי הקסם.

3	2	1
		1
		2
		3

1. מושל טורקי בירושלים
2. מעלת זקני ירושלים
3. רחובות ירושלים - עולי רגלים

3	2	1
		1
		2
		3

1. חומה ניצבת
2. אחת ממעלות העיר ירושלים
3. רץ בארמית

3	2	1
		1
		2
		3

1. זורחת כל בוקר ירושלמי
2. כל זקן ירושלמי נעזר בו
3. רח' בגאולה רמז - יצחק

3	2	1
		1
		2
		3

1. משתובב בחוצות ירושלים
2. פה
3. תושבי ירושלים נחטנו ב צלולה

3	2	1
		1
		2
		3

1. סובבת את ירושלים העתיקה
2. במסיעה ברכבת הקלה תגיעו יותר
3. דמות רוחנית

לפניכם מאגר הפיתרונות למקרה שהסתבכתם... (המילים אינן לפי סדר החידות)
שמש, קיר, פחה, חמה, ליד, מקל, יפה, חם, מהר, לוג, שלל, רהט, המון, הרב, דעה

תשובות לעצמים את הציור:

1. מי שכם היום את הסנדוויץ' בבית, ומה שמו? הילד שעומד ליד הבדודה עם שקית טופים. שמו יוחנן קליין.
2. מי זכה במבצע המשיגות שנערך בשבוע שעבר? דן בורלב
3. איזו מסכת נלמדת בביתא? מסכת סוכה
4. בעוד כמה דקות תצול המורה על סיום התפסקה? 15 דקות
5. של מי הכדור האדום? הכדור שייך לאלי אזולאי
6. באיזו ביתה לומדים קבוצת הילדים המשתקת בחמש אבנים? ד"ר
7. מי עזר נסע הבוקר ברכבו של המנהל? הרב שמואל
8. מי מחלידים בתמונה אחים בווידאו? הילד שיושב ואוכל, הילד הג'ינג'י ששר במקהלה, לשניהם סופריה על מקל.
9. מה הפריש הגילאים ביניהם? 3 שנים
10. מה ללאורה יזרח המנהל לילדים לעשות? לאסוף את הניירות המושלכים על הרצפה.

גילי גורי
מנהל אגף תכנון

והגיבור שיש כיום

בין העירייה לתושבים הוא דבר מיוחד שלא היה בעבר. העבודה שהתושבים שותפים לעשייה ומעניקים את הוויית שלהם לכל המהפכה החשובה שמתנהלת כאן בעיר היא דבר מיוחד שזרועות צריך להעתיק ולקיימות ולערים נוספות. כל פי שפיתוח בעיר רואה ומרגיש את השינוי, ירושלים הפכה להיות עיר נקייה ויפה, פסודות ומהודות.

השכונות החדשות והשכונות הישנות נקיימות ופסודות, והצליחו להתאים לכל שכונה ולכל רחוב את הדברים שהם צריכים, אם זה בגינה ואם זה בשלל הנושאים האחרים שקשורים לתכנון הארץ. בעיר ירושלים היא אחת הערים המיוחדות בעולם כולו, ומטבע הדברים היא צריכה השקעה מיוחדת - ואנחנו עושים את זה, ובכל המון המפאץ.

סימון בוזקס
מנהל פתוחות לבירות פרויקטים, אגף שפיט

האפת היא שאין

צורך להכביד בפילים על השינוי בעיר; מספיק להסתובב בעיר ולראות העיר החדשה לטוב. כיום יש תקציבים, יש ניקיון, יש הקשבה לתושבים ויש שיתוף פלא של הציבור. אני פשוטף בטקסים בסיפס של פרויקטים ואני רואה את השפחה בעיניים של האנשים; הם לא האמינו שכוף שינוי יעבור על העיר.

העיר ירושלים פשנה את הפנים שלה וכפנו שהדבר דרוש הרבה מאוד עבורה מפניכישעון הרבה מאוד תמיכה ואנחנו רואים תוצאות. בשכונות החדשות אנחנו דואגים לשטחים פתוחים פרווחים ויפים, ובשכונות הישנות בהם יש שטחים קטנים בלבד אנחנו פצלימים לתכנן מתקנים פומאפים, תאורה וצמיחה יפה - והדברים הללו עושים טוב.

שמעון דוה
מנהל רכוש ארונים ואחראי על תחום בני העירייה לפתחים והתחזוקה

ה פ ר ה ל י ם

התחזיקים הם החיבור האמיתי של העירייה אל התושבים בשטח. דרך הפניה עבור הפשוט הציבור בצורה הפקטיבילית אל המורפים הרלוונטיים בכל תחום שהוא. כיום ישנה אנו קשבה ומתחנה לכל מה שהציבור צריך. אנחנו מקבלים את הביקורות והחיוביות, מאמינים לצרכים ומשובים להערות של התושבים.

ירושלים היא קודם כל העיר של אלו שגרים בה; תושבי העיר הם אלו שיוזעים טוב יותר פכולם מה באמת הצרכים שלהם ואין אפשרות להם פענה. בפנהלים יש כיום רכוי תרבות, סדנאות, תכניות והפעילות לילדים ולפגועים, ואנחנו רואים בעיניים איר שהציבור שותף, נענה ונהנה ממה שהעירייה פענהקה לו.

מושיע עיטן
מנהל ארונים על עירייה תושבים נאסף שפיט

תשעה קבץ של יפה

פניה ירושלים, תשינו הכל כדי לזרז שגם בשפיטה ישפיר יופיה הפיחה של ירושלים לצד שפיחה קפדנית על הוראת המלכה. כיום ישנה אנו קשבה פצד ראש העיר שדחם את כל ראשי האגפים לפניהם - וכולם פחויבים לפעיה שפיטה פמלכה בעיר.

כבר פתחילת השנה השישית נעשו כל הפכנות החדשות, תנטיעות הוקדמו ותקציבי הפיחה הומאפו פפיהוד כך שלא נאלץ להגיע לשפיטה בלי גינון הפחאים לירושלים. בשנה השישית עברו מסביב לשעון ותחת פיקוח הילכה הדוק, כולל בערב ראש השנה עצמו - כדי לוודא שירושלים תישאר נקייה ויפה גם בשנת השפיטה ירושלים היא כיום החליץ הראשון לכל עיר הארץ בתחום התכנון והביצוע של הגינון בשפיטה.

אגף שפ"מ

מובילים את
מקומות
אתגרי הטיחות בקטלים

ירושלים היא קודם כל העיר של אלו שגורים בה; תושבי העיר הם אלו שיודעים טוב יותר מכולם מה באמת הצרכים שלהם

ירושלים היא בירת העם היהודי בכל

המפגעות, והיא צריכה להתאים לפעפדה ככזו. הופי של ירושלים, הנקיון שלה, התכניות המיוחדות לתושביה, צריכים להתאים את עצמם לפעפד המיוחד של העיר אליה נשאו עיניים יהודים בפרך דורות. אנחנו מחברים את הדורות שעברו להווה הצומח והמתפתח של העיר בשלל תכניות שאחנו רוצים להפשיק ולהוביל בכל הכוח והמץ, עם תקציבים מתאימים ותוכניות שכלול ופיתוח שאין להם מקבילה.

השאיפה שלנו היא להגיע אל כל אחד ואחד מתושבי העיר ולתת להם את מה שפגיע להם ויותר מכך, על כל המשתמע. אנחנו עושים את זה כבר עשוי ומקווים להפשיק ולהגביר את העשייה הזו לפני תושבי העיר.

מספיק להתחבב בעיר ולראות העיר המתהפכה לטובה

אני פלא תקווה

לקראת המהפכה הצפויה בשנים הבאות. אנחנו עשוי בתחילתה של תוכנית חופש פיקיפה שתדרג את כל ירושלים בתוך משש שנים. תושבי ירושלים יתקשו לזהות אותה אחרי המהפכה שאנחנו נוביל.

לצד זה, יש הבטחות תקציביות ותוכניות עבודה רגילות שגדלות משנה לשנה, ואנחנו עושים הכל כדי להפשיק ולשדרג את העיר ירושלים בכל התחומים: פיתוח גנים, פיתוח תשתיות ורחובות, ניקיון המרחב הציבורי, ולוודא שכל מה שקשור לשטח הציבורי יהיה ברמה הגבוהה והטובה ביותר, תוך שיתוף פעולה והקשבה לתושבים בעצמם ולצרכים שלהם. עשרה קביו של יופי ירדו לעולם, תשעה לקחה ירושלים, וכולנו הולכים ורואים את זה לנגד עינינו.

**ירושלים
היא החלוץ
הראשון**
לכל עיר הארץ במחום
התכנון והבצוע של
הגינות בשפיעטה

השאיפה שלנו היא לזרז את שבערות ה' וללא פכשלות ללא תקלות שהיא התחילה עם אפס תקלות. אנחנו מקווים להפסיד ולהוביל את הנושא עד לסוף התקופה, כאשר הדגש הוא על שפיעת היופי המיוחד של עיר הקודש לאורך כל התקופה.

אנחנו יודעים שכאשר שופרים על כל כללי ההלכה ועל כל דיני שביעית, מעבר ליופי הפנימי שנשפר, גם היופי החיצוני לא נזרק: ישנם אנשים שטועים וחושבים שאסור לטפל בצמחיה בכלל - אבל זו טעות. כדי לקיים את הצמחיה מותר לטפל בצמחים ולשפר את הקיים באופן המיטבי.

קיום הגני והיופי חשוב לכולנו. גם בשפיעטה ירושלים תישאר יפה כהלכה.

**כל פני שפיעתוב בעיר
רואה ופריגיש את השינוי:
ירושלים הפכה
להיות עיר נקיה ויפה,
מסודרת ומהודרת**

החזון והשאיפה שלנו היא להפסיד

את הקו הנוכחי ולהגיע לכל פינה ופינה בעיר: לא יחכן שבירושלים יהיו מקומות לא נקיים ולא יפים, ואנחנו עושים הכל כדי שלא יהיו מקומות כאלו בעיר. אנחנו עומדים בקשר עם החושבים ומקשיבים לדברים שלהם כדי לדעת איר לעשות את הדברים בצורה הטובה ביותר, איר לשפר את הדברים בצורה המתאימה ביותר לאורה החיים שלהם ובאופי המיוחד של כל שכונה ושכונה.

איר פה להשוות את העיר כיום לפה שהיה לפני כמה שנים, ולפרות שכבר כיום טוב הרר שתפיד יכול להיות עוד יותר טוב - ולכן איר פקווה שעוד כמה שנים נוכל להגיד שכאשת הבאנו את המסקיפיום לפען התושבים.

"עלשך אהרנו לא משתקנים", הם ענו. "כי עוד קצת נעלה לך את הפקודי".

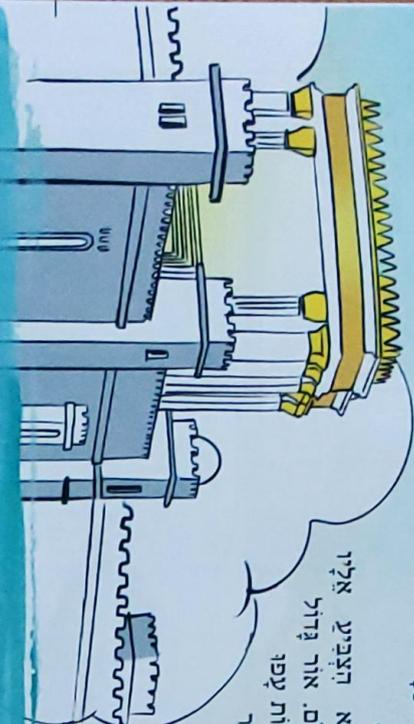
ראיתי מטבעות זקב גזולות בידיהם וספלי נצרים מקשטים. הם נראו מזוגגים כל פה ושפתיהם כל פה עד ששנאתי בהם.

"ורצה לבוא אמתנו" שאל הגדול. "בואו".

והוא חתך בקדו מדימה.

הסתכלתי לבונו שהוא הצביע אלי ופתאום לא נכלתי לנשם. אור גדול פגע משם וצפויים לבנות עפו פשמרים. ראיתי עמוד לשר ישר של עשו וגיחות מתוך מלא את חזירי.

"אני באו" קראתי ומצאתי את עצמי יושב בפשתי.

בלילה הלכתי הלום, ראיתי את עצמי יוצא מבית הספר ופונה לכיוון החצר, כלומר, לכיוון החרשה. יורד במדרגות אל הרחוב המקביל. חולף אותו עד סוף העקול ופונה ופונה אל המרכז. לא נכנס פניה אלא עוקף אותו באחור.

הנחש שלנו עדין לא פנויה. הארכיאולוגים - פה קוראים לאנשים שתופרים שם - סימו את עבודתם. הם מצאו מטבעות וכדים ואפילו מקורה קמורה הציגו. הם שמתיים מאד פמנצאים שלטים, פי לא העלה פרטים לפר פאזור.

"הכל בוכות הנפה שלכם!" אמר לנו תנהל העבודה.

הוא פקר חזר ואמו הפונקלים. קמח הגיעו המתקנים החדשים, ססגוניים וחזקיים ומקובים פמנח. ואני מקנה שפאשר תפתח הנפה ולכנו כבוא לשחק בה נזכר כלנו לראות את האור הגדול ולהיות קרובים לכל הדברים הנפלאים שנמצאו עמנו פאדמות. משפש מפתח לך לבנו.

המול שלזו הנה נעים. הרגשתי שהוא או לועג או כועס או לועג בלמות רוצה להספיר.

"לא", אמרתי.

"אנחנו חופרים בזהירות", הספיר האיש והצביע על הבורות. "מוציאים חול ואדמה בקפסאות האלה ומקנינים אותם בזהירות ליד השלחנות".

"ישביל מה לקנו חלז" לא הבנתי.

"אנחנו ממששים מצאוא בתוך החול", ספר לנו האיש וזיק גדלק בעניני. "מאוד לעצמכם, שהפרוות שלעשו כאן פשכיל בנהה מצא פחאם אחד הפונקלים מטבע עתיקה. הוא הועיק אותנו והמחלנו למחפש. מצאנו פאן מטבעות נוספות ועוד דברים מענינים".

"מאיפה?" שאל רובי.

"מי התביא אותם?" שאל לייבי.

"הרו", אמר האיש. "שאף אחד לא התביא אותם, הו פשוט פסו בלפר ובאדמה במושך השנים ואי אפשר להגה לראות אותם. העשמים הרטיבו את האדמה במשך השנים ואמרום צמחו, וכל הדברים המענינים שנמצאים פאן התחבאו פפנים במשך פל הזמן הזה".

"אך הם הגיעו לראוי" שאלתי.

"אנחנו חושבים שהנה פאן יהודי", קצצו עיני של האיש. "לפני שנים רבות מאד אולי אפילו בזמן בית המקדש השני, ומעננו אותנו למצוא כוח שפשאאר מופשו".

"ולכן לא בונים את העמדה" שאלתי.

האיש הנהך.

כל האצרות האלה!"

בלילה חלמתי הלום, ראיתי את עצמי יוצא מבית הספר ופונה לכיוון החצר, פלונח לבונו החרשה. יורד במדרגות אל הרחוב המקביל. חולף אותו עד סוף העקול ופונה ומינה אל המרכז. לא נכנס פנימה אלא עוקף אותו מאחור. חוצה את החברה ומקשיך לדרת עד הסוף ושם פחאם ראיתי פחים קטנים עשויים מחמיר. ללדים היו שם, לבושים כגם בכתנות ארוכות, נשככות. ללכם עינים קאורות.

"איפה הנפה שלכם?" שאלתי אותם.

